

Драги, наши младенции,
Отъ балканскытъ гробници,
Дѣто вашата душа грижлива
Ся бои да не иж сливা;

Дѣто кримовий старъ левъ реве
Отъ мѣкы да иж ютъре;
Непріятелъ-тъ трипери
И въздухътъ са распери,

Та отъ ржъти на ржъти убажда
Гласътъ, иди и дохажда,
Както грымъ ехти въ долаци;
Върлій соколъ, отъ облаци,

На тозъ знакъ, завчасъ са спуци,
Отъ очи си не пропуци;
Като молнето пада
Надъ грабежътъ си напада,

По иѣкай пѣтникъ си мини
Рѣкъ Янтра, изъ стрѣмнини,
Се по лѣвий край той іезди;
Отъ стѣрнитъ
Планинитъ;
Горѣ въ небе има звѣзды,
Като стигва до адѣтъ;